

HOREN, ZIEN EN ZELDEN ZWIJGEN OP RADIO 1: MICHÈLE CUVELIER EN SOFIE LEMAIRE STEMMEN OP ELKAAR AF

Michèle Cuvelier is, behalve deeltijds HUMO-columnnist, de nieuwste programmamaker op de eerste radiozender van de VRT. Elke vrijdagochtend presenteert ze er nu 'Compagnie Cuvelier', een praatprogramma op locatie, over 'schoonheid en ontroering'. Daarnaast interviewt ze ook kunstenaars in 'Atelier Cuvelier', dat podcast en Canvasprogramma in één is. En er is goed nieuws omtrent radio- en podcastmaker Sofie Lemaire: vanaf 18 september trekt ze van de ene stadschouwburg naar het andere cultuurcentrum met de theater-special 'Sofie verzint het niet'.

Dit is gek genoeg de allereerste keer dat ze samen geïnterviewd worden, maar ze kennen elkaar uiteraard al lang.

HUMO Kersvers Radio 1-presentator Michèle Cuvelier, hoe voelt het?

MICHÈLE CUVELIER «Het voelt wáázninnig goed. Maar wacht, dat is een grote vraag. Ik ga mijn tijd nemen om daar coherent op te antwoorden, want ik voel van alles tegelijk.

»Ik heb er een existentiële zomer op zitten. Studio Brussel is het type merk waar een mens al eens mee durft te versmelten. Ik alleszins. Me daar nu van losweken, dat is spannend. Voor iemand die zich jarenlang – vermoedelijk ongezond fel – vereenzelvigde met haar job en haar radio, is het ook een erg ráár gevoel. Wie is Michèle, als ze niet op Studio Brussel te horen is? Ik had het gevoel dat ik alles opnieuw moest leren. En ook mezelf opnieuw moest uitvinden.»

HUMO Hoelang overwoog je de overstap al?

CUVELIER «Begin 2025 kreeg ik een onbestemd buikgevoel: 'Dit zou een jaar kunnen worden

De ene is nieuw op de werkvloer, de andere zit er al lang. Allebei komen ze uit West-Vlaanderen, allebei begonnen ze bij Studio Brussel, allebei zitten ze nu bij Radio 1. HUMO sprak met Michèle Cuvelier (33) en Sofie Lemaire (41) over boerenbloed, vossenwerpen en elleboogfetisjisten, maar ook over hun gezamenlijke verleden en dito toekomst. 'Norse luisteraars bij wie het er even uit moet: ik wil wel even jullie spoelbak zijn.'

FREDERICK VANDROMME / FOTO'S JOHAN JACOBS

waarin iets gebeurt.' Iéts, maar ik had nog geen idee wat. Ik voelde me net iets minder betrokken, dacht iets minder na over welke richting we uit moesten met Studio Brussel... Een ander, achteraf bekeken duidelijker symptoom was ook dat mijn autoradio al maanden op Radio 1 stond (*lachje*).»

HUMO Ik paraphraseer een vraag die Michèle in de allereerste aflevering van 'Compagnie Cuvelier' stelde: in hoeverre beïnvloedt jullie werkomgeving wat jullie doen?

CUVELIER «Ik ben er net, dus misschien is het nog te vroeg om daar al uitgebreid op te antwoorden. Maar ik voel dat ik hier uitgedaagd word om anders aan storytelling te doen. Bij Studio Brussel leunde ik veel op vorm en muziek en sensationele geluiden en bedjes en...»

HUMO Bedjes?

CUVELIER «Fillers, achtergrondgeluid, hoe je het ook wilt noemen. Bij Studio Brussel is er altijd achtergrondgeluid, bij Radio 1... niet.»

SOFIE LEMAIRE «Dat voelt in het begin heel raar aan, hè (*lachje*).»

CUVELIER «Hoe dan ook, het is er rustiger radiomaken. Ik mag meer mijn tijd nemen om een verhaal te vertellen, en ik ga dat heel fijn vinden. Meer de diepte in, met alleen mijn stem en mijn woorden.

»Ik vind ook al langer van mezelf dat ik snel denk en snel spreek. Het tempo mag wat trager: ik heb me voorgenomen om langzamer te spreken.»

HUMO Michèle, in een gesprek met Dirk De Wachter noemde je Sofie je heldin.

LEMAIRE «Oei.»

CUVELIER «Dit is dan het stroop-om-de-baard-moment van dit interview. Ik vond haar destijds fantastisch op Studio Brussel, ik keek echt naar haar op. Ik heb zelfs woordkunst gestudeerd omdat ik wist dat Sofie daar les gaf.»

HUMO Welke van haar lessen zijn je in het bijzonder bijgebleven?

CUVELIER «Heel véél. Het vond plaats in een lokaaltje in De Singel, waar het trouwens vrij snel begon te stinken als er wat volk bij elkaar zat (*lachje*).

»Haar les over 'de vriendencheck' haal ik nog vaak aan. Sofie bracht ons toen bij dat, als we in de microfoon babbelen, we ons tegen de luis-

teraar moeten richten alsof we het tegen een vriend zouden hebben. Ze gaf nog een extra tip mee: 'Zet misschien een knuffelbeertje op je microfoonstatief, dat kan helpen.' Je zei toen dat je dat zelf ook had gedaan.»

LEMAIRE «Dat weet ik al niet meer.»

CUVELIER «Ik kan uren vertellen over wat ik me nog herinner van de wijsheden die ze me toen heeft meegegeven. Ik heb alles als een spons geabsorbeerd.»

LEMAIRE «Amai. Had ik dat toen maar geweten (*lacht*).

»Ik heb destijds twee jaar lesgegeven in de richting woordkunst. Ik wilde dat doen omdat ik de opleiding tof vond. Omdat ik **Marleen**, die de opleiding vormgaf, een plezier wilde doen. En omdat ik jaren eerder zelf had onderzocht wat het betekent om les over radiomaken te krijgen van iemand die in het vak zit. Ik heb destijds **Chris Dusauchoit** als leerkracht gehad, en zijn tips en lessen

'Ik heb me lang een ongelofelijke nitwit gevoeld'

► hebben me toen echt gevormd.

»Van de tijd dat ik er zelf les-gaf, herinner me vooral dat ik vaak heel moe was. Ik had toen meestal al een lange werkdag achter de rug en dacht: ik hoop dat niemand dat hier doorheeft.»

CUVELIER «Ik had het inderdaad niet door. Behalve die keer dat we met zijn allen pizza's waren gaan kopen en er oneerbiedig het lokaal mee waren binnengewandeld.»

LEMAIRE «Ik ben toen kwáád geworden! (lacht)»

HUMO **Waarom ben je er na twee jaar lesgeven mee gestopt, Sofie?**

LEMAIRE «Omdat ik er te weinig tijd voor had. En ik merkte dat ik te weinig geduld had met leerlingen die niet gemotiveerd waren om het vak te leren. Als zij geen zin hadden, dan ik ook niet. Een echte leerkracht kan dat wel, op zo'n moment een tandje bijzetten om iedereen de passie voor radio bij te brengen. Maar Michèle stak er toen al met kop en schouders bovenuit. Zij had de drive, de passie en het talent wél.»

HUMO **Omdat Studio Brussel een jongerenzender is, zoeken veel presentatoren relatief snel andere oorden op. Begint een mens er dan ook te werken met de gedachte: dit is een tijdelijke job?**

CUVELIER «Nee. Maar ik heb werken bij Studio Brussel ook nooit als een job gezien. Je weet dat veel presentatoren lang vóór de pensioengerechtigde leeftijd afzwaaien, maar je staat er geen seconde bij stil dat je hetzelfde traject zult volgen. Studio Brussel is een kleurrijk feest: je stapt er binnen en wordt meegezwierd. Er is geen toekomst, geen einde, gewoon een 'Hier en nu is het fijn'. Tot je...»

LEMAIRE «...tót je op een dag naar Radio 1 begint te luisteren en denkt: *verdekke*, dá's goeie radio (lacht).»

HUMO **Michèle, wat heb je, behalve overstappen naar een andere radiozender, onlangs nog voor het eerst in je leven gedaan?**

CUVELIER «Kamperen! En ik zal het zeker nog vaker doen. Ik merk de laatste tijd fel dat ik gewoon West-Vlaams boerenbloed in mijn aderen heb. Dat ik met heel mijn wezen naar natuur snak. Akkers en stilte en in de verte kunnen staren: heerlijk.

»Ik woon in Schaarbeek, op een paar minuten van de VRT, maar wil de drukte almaar vaker ontvluchten. Zoals ik trager wil spreken bij Radio 1, wil ik ook trager leven: voilà. En kamperen voelde als de ultieme vorm van ontprikken en vertragen aan.»

HUMO **Over naar...**

CUVELIER «Voorts ben ik ook, sinds ongeveer een jaar, op gastronomische ontdekkings-tocht. Er zijn veel gerechten die ik onlangs voor het eerst heb gekookt. En ik maak er een sport van om in de supermarkt telkens een nieuwe groente mee te nemen. Onlangs voor het eerst artisjokken klaargemaakt. Speciaal. En lekker!

»Het heeft ermee te maken dat mijn dieet vroeger vreselijk monotoon en ongezonder was, en dat ik daarvan weg wilde.»

HUMO **Hoe ongezonder?**

CUVELIER «Sigaretten, liters cola zero, veel te vaak iets van McDonald's. Die heb ik intussen alle drie achter mij gelaten. Ik ben, bijvoorbeeld, een half jaar geleden écht gestopt met roken, na een paar pogingen. Volgens mijn app heb ik daarmee al meer dan 2.000 euro uitgespaard!

»Ik vind het aangenaam om aan mijn leven te sleutelen, om bij te leren. Ik heb me lang een ongelofelijke nitwit gevoeld. Er zijn veel vanzelfsprekendheden van het volwassen leven – van belastingbrieven invullen tot artisjokken koken – waarvan ik denk: iedereen om me heen heeft die al gemasterd, behalve ik.

»O, en ik heb gisteren een agenda gekocht! Ik ga daarin voortaan al mijn afspraken bijhouden, netjes gestructureerd en met mooie kleuren en zo. Én ik ben onlangs beginnen te mediteren. Toevallig sprak ik onlangs op Crammerock één van de

broers Dewaele: hij zei dat hij daar ook mee was begonnen en zich nu al een betere mens voelde...»

SHOWBEESTEN

HUMO **Over naar Sofie, mag ik het concept van je nieuwe theatershow samenvatten als: allerhande weirdo's uit de geschiedenis?**

LEMAIRE «Rare kantjes van de mens, of rare mensenplannen door de eeuwen heen.

»Ik word soms het meisje van de wist-je-datjes genoemd. Dat mag, maar ik vind dat niet helemaal terecht. Ik hou vooral van goede verhalen. We staren ons in onze blik op de mensheid en de geschiedenis vaak blind op de grote machthebbers, de grote oorlogen, maar in de rand zijn zoveel andere dingen gebeurd, die ook heel interessant zijn en een betekenislaagje toevoegen aan wat we al weten.»

HUMO **Kun je als teaser één van je 'Sofie verzint het niet'-verhalen prijsgeven?**

LEMAIRE «Ken je August de Sterke? Keurvorst van Saksen en koning van Polen in de 18de eeuw, die zo werd genoemd omdat hij wel degelijk heel sterk was én dat graag liet zien. Tijdens etentjes tilde hij bij wijze van *party trick* soms mensen op, met stoel en al. Hoefijzers kon hij doormidden breken. En zijn favoriete hobby was vossenwerpen, een gruwelijke sport waarbij vossen en andere kleine wilde dieren de lucht in gekatapulteerd werden, en daarna te pletter stortten. En als ze niet dood waren, werden ze alsnog doodgeknuppeld door de hofdwerg.»

HUMO **De hofdwerg?**

LEMAIRE «Dat was ook een ding in die tijd. Hoe meer, hoe beter. Allemaal bizarre, wonderlijke details die zo bijzonder zijn dat ik het raar vind dat ze niet algemeen bekend zijn.»

HUMO **'Er zijn geen comedians zonder persoonlijkheidsstoornis,' zei Jeroen Leenders vorig**

Michèle Cuvelier: 'Het is goed om los te weken van je werk. Want als je er te hard mee versmelt, krijg je herrie.'

jaar in HUMO. Vallen er ook samenvattende uitspraken over radiopresentatoren te doen?

LEMAIRE «Is niet elke radiopresentator lichtjes timide?»

CUVELIER «Is dat dan een sociale stoornis? (*lachje*) Maar wat met showbeesten als Peter Van de Veire en Sander Gillis dan?»

LEMAIRE «Elke regel heeft uitzonderingen. Maar een radiopresentator blijft toch altijd in het halve verborgene, hè. Ik voel me het veiligst, en het meest mezelf, achter een microfoon in een donkere bunker. Daar gedij ik goed, dan ben ik een gulle presentator en kan ik veel geven.»

CUVELIER «Nog iets wat we allemaal gemeen hebben: taalliefde. Wie geen taalbeest is, begint niet bij de radio.»

HUMO Weten jullie nog hoe en wanneer jullie taalliefde destijds ontkiemd is?

CUVELIER (*verrast*) «Natuurlijk. Als minimensje van 3, 4 jaar kon ik al volledige Disney-filmscenario's navertellen. Sommige van die scènes ken ik zelfs nu nog uit het hoofd. Zoals de 'Doornroosje'-monoloog van stemactrice Jasperina de Jong, die de *evil queen* vertolkte.

(*Citeert enkele zinnen*) Taal, ik frét dat op.

»Ik had al gezegd dat ik een existentiële zomer heb gehad: ik zocht naar antwoorden op vragen als 'Wie ben ik eigenlijk?' Ik ben ook bij mijn grootouders langsgeslagen om hen te vragen wat mijn bouwstenen zijn, mijn basics. Zij bevestigden dat ik als kind heelder

LEMAIRE «Ik vind het prettig om formuleringen te zoeken die een boodschap ietsje toffer, interessanter of persoonlijker maken dan hoe de meeste mensen het zouden zeggen. Dat is iets anders dan wat jij kunt. Hoe jij de dingen op zo'n mooie, creatieve, bedachtzame manier kunt benoemen, met het juiste woord telkens op de juiste plek:

'Ik heb het gevoel dat ik sinds de geboorte van mijn zoon minder spitsvondig ben. Moeders worden een beetje dwazer, het is niet anders'

dagen zat te vertellen tijdens het bikkelen of met de poppen spelen. Altijd maar vertellen, vertellen, vertellen. Non-stop.

»Dat zal bij jou niet anders geweest zijn, Sofie.»

LEMAIRE (*meteen*) «Toch wel. Ik vind jou ook honderd keer taalvaardiger dan ik ooit ben geweest.»

CUVELIER «Wat zég jij nu?»

Sofie Lemaire: 'Na je studie kom je nog maar zelden mensen tegen die betaald worden om je te helpen beter te worden. Nochtans heb je daar tot je pensioen nood aan.'

meteen een spits antwoord op, maar sinds ongeveer twaalf jaar kom ik opmerkelijk vaak niet meer op mijn woorden. Dat schijnt vaker voor te komen.»

CUVELIER «Griezelig!»

LEMAIRE «Je krijgt er wel een kindje voor in de plaats (*lacht*).»

»Maar is dat niet zelfs wetenschappelijk bewezen? Dat moeders na de geboorte van hun kind soms iets moeten afgeven? Ik heb een stukje taalvaardigheid afgegeven.»

CUVELIER (*knikt*) «Is dat niet wat ze de *mom brain* noemen?»

LEMAIRE «Je wordt een beetje dwazer. Het is niet anders (*lachje*).»

HUMO Niet helemaal hetzelfde, maar als ervaringsdeskundige begrijp ik waarom vaders *dad jokes* vertellen. Als de kinderen nog klein zijn, vertel je namelijk bewust flauwe, onnozele moppen – anders begrijpen ze die niet. En daarna raak je er niet meer van af.

LEMAIRE (*lacht*) «We hebben het daar ook eens over gehad in 'De wereld van Sofie'. Eigenlijk is dat een universeel patroon, een deel van het opvoedingstraject. Als ouder plaats je je op het niveau van je kinderen, om hun zo te leren hoe humor werkt. Biologie: de ouders offeren zichzelf op opdat de kinderen goede grappen kunnen vertellen.»

CUVELIER «Bedankt allebei, voor jullie service aan de mensheid. Jullie zijn taal armer en minder grappig geworden, maar de wereld is toch weer enkele kinderen rijker.»

VROUW OP STRAAT

HUMO Dat doet me eraan denken: bestaat de leerkracht-leerlingdynamiek nog tussen jullie? Geeft Sofie Michèle nog altijd tips?

CUVELIER «Ja! Mag ik het zeggen, Sofie, of wil jij het zeggen?»

LEMAIRE (*valt uit de lucht*) «Jij mag het zeggen. Ik heb namelijk geen idee wat je gaat zeggen (*lacht*).»

► **CUVELIER** «Eén van de eerste keren dat ik bij Radio 1 op verkenkend gesprek kwam, kwam Sofie me zeggen, casual leunend in een deurgat: 'Als je eens wilt babbelen, laat maar weten, hè.' En na mijn eerste uitzending heeft ze keilieve feedback gestuurd. Dat vond ik heel warm, en enorm waardevol.»

LEMAIRE «Dat is tof om te horen, want ik vind dat zelf ook belangrijk, dat iemand je belangeloos wil vooruithelpen in het leven. Je komt zulke mensen maar een paar keer tegen in je leven, en je vergeet ze nooit.

»Bij mij was dat vroeger **Christophe Lambrecht**, die me zonder bijbedoeling of achterliggende reden af en toe tips kwam geven: 'Zeg, ik heb net je uitzending gehoord. Als je het de volgende keer nu eens zo of zo of zo zou aanpakken, dan doe je eigenlijk hetzelfde, maar de impact zal groter zijn.'

straten in Vlaanderen de naam van een vrouw. Wat is het nettoresultaat van je campagne?

LEMAIRE (*kijkt op*) «Het is lánge geleden dat ik daar nog aan heb gedacht. Toen de laatste aflevering op antenne ging, stond de teller op 164. Daarna heb ik wel nog een jaar of twee, drie op vrij frequente basis mails van gemeentebesturen ontvangen: 'Wij gaan ook nog een straat naar een vrouw noemen.' Heel fijn om te ervaren, maar ik heb niet meer bijgehouden hoeveel het er nu in totaal zijn.»

HUMO Was was voor jou de verrassendste vrouw naar wie een plein, een boulevard of een aula werd genoemd? Is er, ik zeg maar wat, een Wendy Van Wanten-avenue?

LEMAIRE «Ze moeten natuurlijk dood zijn voor ze een straat naar hen genoemd kunnen krijgen. Ik was vooral heel aangenaam verrast dat dat toen

blijkt het één van mijn lievelingsdingen te zijn.'

CUVELIER «Ik vind het heel fijn dat die vraag destijds gekomen is. Ik ga niet zeggen dat ik het helemaal beheers...»

HUMO Dan ik wel.

CUVELIER «Dank je. Het kietelt een ander deel van mijn brein dan mijn werk voor de radio. Beide zitten op het kruispunt van taal, persoonlijkheid en inhoud, maar het is er een heel andere vorm van. Ik heb er veel deugd van, en ik hoop het nog lang te kunnen blijven doen. Ook al omdat het een muziekcolum is en ik op die manier nog specifiek met muziek bezig kan zijn. Op Radio 1 zal ik het voortaan ondiscriminerend over alle kunsten hebben.»

HUMO Een recente column ging over Kaiser Chiefs-zanger

Ricky Wilson. Op Suikerrock had je hem op het podium gro-

tesk met zijn ogen zien rollen. Hij straalde misprijzen voor het publiek en teleurstellend veel arrogantie uit. Worden jullie zelfs soms voor arrogant wicht uitgemaakt?
CUVELIER «Ja. Omdat ik een 'Ik kijk de kat uit de boom'-achtige

vibe heb, denk ik. Dat valt nu niet op, omdat dit een interview is en ik me openstel. Maar bij een eerste kennismaking ben ik vaak gesloten. Ik hoor dat ik dan nogal arrogant overkom. (*Haalt de schouders op*) Als je een bekend gezicht hebt, krijg je snel een label. Ik voel me dan niet slecht. Plak maar, ik weet toch dat het niet klopt.»

LEMAIRE «Voor mij gaat eigenlijk hetzelfde op.

»Toen ik van Studio Brussel naar Woestijnvis trok, stond ik ineens erg in de aandacht. Dat voelde toen alsof iedereen iets van me wilde, alsof er voortdurend aan me getrokken werd. Op een gegeven moment werd ik daar zo knetter van dat ik hard mijn grenzen begon te stellen: 'Nee, ik kom niet.' 'Nee, ik ga dat niet doen.' 'Néé, ik heb daar geen zin in!' Da's een zelfbeschermende reflex, hè, maar één die makkelijk anders geïnterpreteerd kon worden.»

HUMO Wat is het raarste compliment dat jullie al hebben gekregen?

LEMAIRE «Op een afterparty van de MIA's kwam ik **Jennifer Heylen** eens tegen. Ze liep enthousiast op me af: 'Sofie! Amai, ik ben zo blij dat ik je eens zie! Ik luister keigraag naar je podcast... om erbij in slaap te vallen.' (*lacht hard*) En dan zei ze: 'Allee ja, ik bedoel... Mooie stem. Sorry, sorry!' Waarna ze wegliep. Grappig. En ik stoorde me daar helemaal niet aan: ergens bij in slaap kunnen vallen, dat is heel waardevol, hè.

»En verder is er natuurlijk de 'Stroop je mouwen op'-man.»

CUVELIER (*onaangenaam verrast*) «Krijgen Radio 1-presentatoren zijn berichtjes ook?! Ik ken hem van bij Studio Brussel.»

HUMO Graag een woordje uitleg.
CUVELIER «Tijdens uitzendingen kunnen luisteraars ons berichtjes sturen. Vaak gaat het om goedbedoelde kritiek of complimentjes...»

LEMAIRE «Soms heeft iemand een slechte dag...»

CUVELIER «...maar er vliegen ook excentrieke vogels tussen.

'Als je een bekend gezicht hebt, krijg je snel een label. Ik voel me dan niet slecht. Plak maar, ik weet toch dat het niet klopt'

»Als je klaar bent met je studie, kom je nog maar zelden mensen tegen die betaald worden om je te helpen beter te worden. Nochtans heeft iedereen daar nog decennia-lang nood aan. Tot aan het pensioen.

»(*Tot Michèle*) Maar ik wil me niet opdringen. Duw me buiten als je het te veel vindt worden.»

CUVELIER «Je dringt je níet op!
HUMO Sofie, zes jaar geleden lanceerde je de campagne 'Meer vrouw op straat', een initiatief om meer straten naar vrouwen te noemen. Dat mondde onder meer uit in een Canvasreeks. Vóór je begon, droeg amper 7 procent van de naar een persoon genoemde

zoveel weerklank heeft gekregen. Ik vond het tof en ik ben daar heel trots op. Af en toe gebeurt het dat ik ergens moet zijn voor een afspraak, dat ze mij een adres doorsturen en ik de straatnaam herken: 'Wie we hier hebben. Dat is er eentje door 't programma!' (*lacht*)»

ARROGANT WICHT

HUMO Michèle is nu dik twee jaar HUMO-columnist. Vorig jaar postte je op Instagram een graag gelezen en mooie column over je oma, en hoe haar kleinkinderen aan haar sterfbed 'Ik hou van u' van Noordkaap voor haar hebben gezongen. Je schreef erbij: 'Bedankt HUMO, om me te vragen om voor jullie over muziek te schrijven. Nu

COMPAGNIE CUVELIER
Radio 1, elke vrijdag, 10.00

ATELIER CUVELIER
VRT Canvas, don. 18
september, 23.05

Sofie Lemaire: 'Michèle stak er in de klas al met kop en schouders bovenuit. Zij had de drive, de passie en het talent.'

»Ik ben een emokip, hoor. **Herman Schueremans** heeft me daar ook bedankt voor mijn liefde voor muziek, en alles wat ik voor Studio Brussel en Rock Werchter heb gedaan. Dat was... enorm chic, van iemand die al zoveel mensen heeft zien komen en gaan in de muzieksector en de media. Ik schoot alweer vol.

»En de collega's hebben een liedje voor me gezongen.»

HUMO Welk?

CUVELIER «'Liefde voor muziek' van **Raymond van het Groenewoud**. **Dries Lenaerts**, de gekke nieuwe cohost van de ochtendshow, had er de tekst van herschreven. Die hangt nu aan mijn koelkast. Ze hadden trouwens voor Raymond van het Groenewoud gekozen, want: 'Die spelen ze toch elke dag bij Radio 1?' (*lacht*) Qua afscheid was dat echt tien op tien.

»Nog even terug naar wat Sofie net vertelde. Hard of zacht, afscheid nemen van een job is een uitnodiging om terug te plooiën op jezelf. Ik weet wat jullie nu denken: dat klinkt wel erg *spiriwiri*, maar...»

LEMAIRE «*Spiriwiri*: inderdaad het woord waar ik net aan zat te denken (*lacht*).»

CUVELIER «Het betekent 'spiritueel' of 'zweverig'. Ik hoorde onlangs hoe iemand het in een interview gebruikte, en het bleek echt te bestaan. Sindsdien gebruik ik het zelf ook graag.»

HUMO Ik hoor dat studenten het woord herexamen tegenwoordig afkortten tot herrie: 'Ik heb drie herries deze zomer.'

CUVELIER «Klinkt tof, die sla ik op in mijn taalreservoir.

»Om af te ronden: het is góéd om je los te weken van je werk. Want als je er te hard mee versmelt, krijg je herrie.» **H**

Sinds een tijdje krijgen presentatoren van Studio Brussel, en blijkbaar dus ook van Radio 1, bij het begin van hun programma af en toe het berichtje: 'Stroop je mouwen op, alstublieft, voor een leuke uitzending.' Altijd exact die bewoording. Na een zondvloed aan berichten hebben we hem bij Studio Brussel vriendelijk geblokkeerd, maar hij kwam telkens opnieuw terug, via andere namen en profielen.»

HUMO Een elleboogfetisjist?

CUVELIER (*ernstig*) «Ze bestaan.»

HUMO Wat bedoelde je met 'iemand die een slechte dag heeft'?

LEMAIRE «Het Radio 1-publiek is inhoudelijk kritisch: het eist van de presentatoren dat ze goed werk leveren. Uiteraard niet meer dan terecht, bovendien zijn ze ook bijna altijd heel beleefd: geen klachten over ons publiek (*lacht*). Soms zit er een norse mens tussen, bij wie je voelt: het is zijn of haar beste dag niet en het moet er even uit. Niet erg,

ik wil dan wel hun spoelbak zijn.»

HUILEN IN DE AUTO

HUMO Jullie hebben allebei op een gegeven moment afscheid genomen van Studio Brussel: Michèle aan het begin van de zomer, Sofie dertien jaar geleden. Hoe verliep dat?

LEMAIRE «In mijn geval: emotioneel, maar ook heel raar. Ik was al naar huis, toen aan de VRT gemeld zou worden dat ik naar Woestijnvis zou gaan. Ik heb toen thuis het bericht gekregen dat ik niet meer moest komen en de samenwerking meteen werd stopgezet. Ik heb toen enorm staan huilen. Ik ben wat later teruggegaan om mijn spullen te gaan halen. Toen ben ik met een doos onder de arm naar de parking gestapt, en in de auto ben ik beginnen te huilen.»

CUVELIER «Zo bruut!»

LEMAIRE «Ik ben er intussen al lang overheen, hoor (*glimlacht*).»

CUVELIER «Ik ben dankbaar om hoe het in mijn geval is verlopen. En nu ik het verhaal van Sofie hoor: enorm dankbaar.

»In mei heb ik om te beginnen mijn laatste eigen show bij Studio Brussel in elkaar kunnen timmeren. Ik hou van rituelen, ik wilde mooi afscheid kunnen nemen van de luisteraar – dus ik had vooraf heel lang en heel hard aan die aflevering geschaafd en gezwoegd alsof het mijn eigenste Sagrada Família was (*lacht*). Het heeft veel deugd gedaan. Aan Team Online heb ik gevraagd of ze alle berichtjes van luisteraars die tijdens die aflevering waren binnengekomen, voor mij wilden bundelen, zodat ik er tijdens onzekere momenten nog eens door kon bladeren.

»Fastforward naar Rock Werchter, waar ik mijn allerlaatste rondje heb gedraaid. Vanuit de StuBru-studio heb ik een paar keer heel melig naar de weide staan staren, naar de mierenhoop van festivalgangers, in alle kleuren in en al hun wildheid. En ik dacht: godverdomme, dit zicht ga ik nooit meer hebben. Ik word er weer even week van (*veegt de tranen uit haar ogen*).

DE WERELD VAN SOFIE

Radio 1, maa. tot don. 10.00

SOFIE VERZINT HET NIET

Vanaf 18 september op tournee. Info en tickets: sofielemaire.be